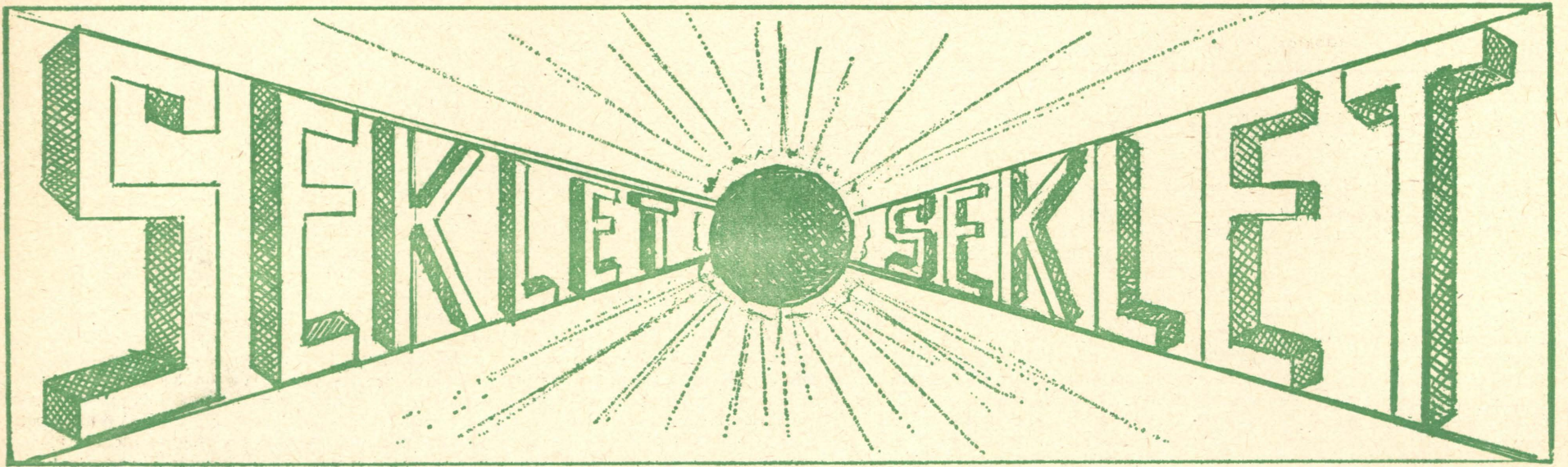

STRÅLNINGSFREKVENSER

Våra två sista århundraden har gjort upptäckter och uppfinningar i så stor omfattning att föregående släktled inte ha haft någon aning därom. Men alla de naturkrafter, som människan nu använder sig av, med dem har människan likväl varit förbunden alltifrån början, ehuru hon inte kunnat fatta dem på ett medvetet sätt i sitt omdöme och i sitt handlande. Men under allt detta har det funnits ett stort problem, på vilket hon grubblat, men som hon aldrig kunnat på ett tillfredsställande sätt lösa, nämligen: Hur har denna världen blivit till? Den måste ju ha någon början. Den måste innehålla någon mening.

I Bibels första kapitel finner vi ett försök att lösa denna gåta. Och märkligt är att just i denna skildring är gåtan löst på ett allegoriskt sätt i en stor översyn över arbetet under miljoner av århundraden enligt vår begränsade synvinkel. — Första gången jag på allvar mötte detta problem var då jag 1884 började konfirmationsundervisningen vid Eskilstuna läroverk, och komminister Aberg vid vår första lektion upptog skapelseberättelsen och uppvisade hur dessa "dagar" var långa tidsperioder och hur således dessa berättelser i Bibeln måste grunda sig på en gudomlig inspiration, eftersom den nutida naturvetenskapen har bekräftat riktigheten i skapelsens utveckling. — Det gjorde på mig ett överväldigande intryck. Jag gick därifrån med en ny uppenbarelse både över skapelsen och över Bibelns gudomliga inspiration. Jag har sedan dess gått igenom många faser både beträffande skapelsen och inspirationen, men själva grundåskådningen den har sedan dess legat färdig. — Jag kom att särdeles livligt erinra mig det nyss berättade, då jag i TV hörde hur teologer, som av frågare ansattes om skapelsen, inte hade annat än några intetsägande fraser att svara med.

I vår tid ligger problemet helt annorlunda till än för de tusentals år sedan, då inspirerade människor tänkte sig skapelsen. Vår tids kemi har kunnat sonderdelat den materiella världen i enkla beståndsdelar, **Grundämnen**. Man hade kommit fram till 80. Det var dock inte slutet. Med forskarmöda har man funnit ännu närmare ett tjugotal. Och så komma vi till det största undret i allt detta: Varje speciellt grundämne har sin **speciella stråltyp**. Hur skall man kunna tänka sig någon lösning på detta? Kunna vi tänka oss denna materiella värld, i vilken vi leva, på

annat sätt än att **den ligger och flyter i ett eterhav?** — Men vad är etern? Den är för oss ett begrepp. Men detta begrepp måste ha en motsvarighet, en nödvändig verklighet, liksom vårt gudsbegrepp har sin nödvändiga förutsättning. Etern kan inte fattas enligt våra materiella begrepp. Den har inte vikt, inte fast konsistens, den kan inte formas på för oss fattbart materiellt sätt. Men den är nödvändig för vår världsförklaring, och den är nödvändig för att **förklara den företeelse, som vi möta i strålningen**.

Varje grundämne har sin speciella strålfrekvens

Om flera grundämnena är förenade i en ny bestämd typ, då har dessa tillsammans en ny form. — Vad är då denna strålning eller former av vågrörelser? De måste röra sig i något eller rättare, det måste vara något, som rör sig. Detta något kallar vi **etern**. Och som vi sagt: Allt simmar i etern. Då är det i själva verket ej föremålet självt, som sänder ut vågorna, utan etern använder sig av föremålet som substrat, förmedlare. När etern går ut från det eller det ämnet, så får den en strålfrekvens enligt det ämnets konsistens. Så t.ex. ha täta ämnen en annan frekvens än mer porösa, varför också strålningen från de förra vinner över de senare.

Och så har det hänt i naturen att en viss sammanställning av grundämnena fick en särskild förmåga av egenrörelse och förändringar, en helt ny företeelse, som vi kallar liv. — I naturen finna vi små varelser med liv, små i förhållande till oss, så små att det erfordras hundratal, ja tusentals gånger förstoring för att vårt öga skall kunna se dem. Men de äro stora i förhållande till de materiella smådelar, som de ytterst äro sammansatta av. Dessa kalla vi **atomer**. Men atomerna äro ytterst krafter. Hur ha de kommit till? Här stå vi inför

Skapelsens Morgon.

Hur såg den morgonen ut? Vid den morgonen ligger världen som ett orörligt **Kaos**, i ett tillstånd sådant som den unge Tegnér tänkte sig tillståndet, då denna cykel i skapelsen nått sin fullbordan:

"Tomt är rummet, där naturen var;
Mänskan blott är än densamma kvar,
hennes tanke fyller evigheten.
Uti kaos natt aj liv, ej ljud, intet, intet, utom hon — och Gud."

Där ligger eterhavet kallt, dött, förfruset, stelnat. Men så tränger Rösten, som är uttryck för skapel-seviljan genom den döda natten: **VARDE LJUS!** Det blir rörelse i kaos. Det blir ljus och värme, ty med rörelse följer ljus och värme. Ångorna och gaserna fylla universum. Eterns inneboende anlag särskiljas, utformas till en början som aningar av det som skall bli och formas. — För Gud är tusen år såsom en dag och en dag såsom tusen år.

Gaserna förtätas allt mer, formas sig till blivande materiella former, sammansatta av de grundämnena, som redan äga en typ såsom av en blivande värld, jäser med utformning och framtid i sitt frö. Här låta vi talaren i **Jobs bok** det trettio-åttonde kapitlet fortsätta med sina övermåttan storslagna tankar. Bibeln är ju ännu tillgänglig hos oss.

Och naturen formar sig till allt högre och underbarare former och Livet gjuter sina former i materi-ens värld. Och genom allt går **Strålningen** såsom en naturkraft av sin egen art i naturen från gaserna och stenarna upp till "skapelsens Krona", **Människan**.

Vilket sammansatt väsen är icke människan! Ett fenomen av strålningskrafter. Etervågorna utgå genom hennes väsen på ett **personligt sätt**. Tankarna hade sett det i den gamla skapelseberättelsen. Och de hade sett att denna personliga varelse, människan, hade just genom personligheten kommit i en särställning. Hur hade detta under skett? "Och Gud skapade människan till sin avbild", Mos. 1:27, den första skapelseberättelsen; "och inblåste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse", den andra skapelseberättelsen. — Men de, som så djupsinnigt uttänkt världens tillblivelse, de sågo världen blott såsom en materiell värld. Och i denna värld var ju också människan såsom en materiell bild. Därför sågo de hur denna av jorden formade varelse åter blev förvandlad till de grundämnena varav den var formad. Så hade Gud bestämt: "Du är stoft, och till stoft skall du åter varda." Mos. 3:19.

Av jordens grundämnena äro kroppens alla organ bildade. Därför måste också kroppen och dess liv underhållas med föda, som innehåller dessa grundämnena. Men så underbar är människan, att hon kan beräkna och bedöma dessa saker och har fått förmåga att reglera själva livets förutsättningar, dess välfärder och dess faror. Denna förmåga ha inte de lägre varelserna, **äminstone** inte på samma sätt. De

ha vad vi i så hög grad förlorat, vad som kallas "instinkt", det är förmåga att äga **känning av den eteriska strålningen**. Denna gåva är det, som vi hos djuren kalla instinkt.

Om strålningen ligger i eterhavet och det materiella endast är ett instrument för eterns krafter, så bestämmer dock vart föremål eller levande varelse etervågorna efter sin natur. Om vi härvid ta i undersökning människan, så hör det till en verklig, omfattande fördömslös människoforskning att även söka komma till kunskap och bedömning av människans eteriska formationer och livsytringar. Ja, man må väl fråga, om man kan komma till någon verklig, levande uppfattning av människan med mindre än att man fattar henne såsom i själva väsendet något annat än det materiella verktyget med dess materiella former och på samma gång dess icke materiella yttringar och såsom själva slutpunkten och slutsatsen i denna forskning — **personligheten**. Personligheten såsom medvetet, omdömesgillt och ansvarfullt levande väsen i denna världen kan ju inte rimligtvis tillhöra endast den materiella världen.

Ja, tillhör denna värld väl i sin helhet endast den materiella världen? Kan människotanken verkligen stanna inför endast det materiella varat? Nej! Hon kan prata, som om hon gjorde det, men med det logiska tänkandet och det in-

tuitiva sinnet kan hon det inte. Hon kan slockna i materiellt medvetande men inte i personligt.

Som ett väsen med en medfödd strålningstyp kommer människan hit i världen, en personlig typ. Denna äger hon, som en inre kärna alltifrån sina första livsytringar här i världen till de sista. Och varje del av människan släpper igenom sin typ av strålningsfrekvens. Så är det också med djuren. Berget i sin helhet släpper fram sin frekvens, djuret likaså. Men personlighetstypen tillhör människan såsom sådan, den tänkande varelsen.

Vi erinrade om de i förhållande till oss små varelser med liv, som vi kalla bakterier eller virus. En sådan är ett intet för oss. Men om de samla sig i tusental, miljontal, då kunna de bli oss övermäktiga och vi bli så små och vanmäktiga mot dem. Det är som om ett miljontal av oss ägde förmåga att genomtränga Himalaja, söndersmula det och av återstoden bereda en bygd av fruktbarhet — "till mull skall du varda". Vi ha likväl ingen långt bestämmande makt, när allt kommer omkring men naturen har en större makt att bestämma över oss. Den bestämmer över oss så att vi äro nödgade att alltid lyda den, och väl är det, ty den är visare än vi. — Men är det inte naturen själv, som åstadkommer sjukdomar hos oss? Är inte t.ex. de där bakterierna mot oss fientliga naturväsenden? Detta

Forts. på sid. 6

Ur nattomhöljda tider
emot ett mål, fördolt för dig,
o mänsklighet, du skrider
i sekler fram din ökenstig!
Din dag är blott en strimma
som lyser blek och matt —
se, framom henne dimma
och bakom henne natt!
Och släkten, där du tågar,
i öknen segna ned.
och bävande du frågar:
allsmäktige, vart bär min led?

Vandre visa, sköna släkten mot det mål oss Herren satt!
Men hur finna rätta vägen genom hägringar och natt?
Se, en eldstod visar stråten, när han är av mörker skymd;
det är tankens ljus, som lyser folket genom nattlig rymd.
Se, i dagens kvalm framför oss drar en stod av skyar; men
skyn är vävd av idealer, Herrens ande är i den.
Siarn står på diktens Nebo, jublande från bergets kam:
Salem, Salem ses i fjärran. Fram till fadershemmet, fram!

VIKTOR RYDBERG

Underverkens århundrade

Vilket århundrade kan det vara, som kallas "underverkens"? Är inte alla århundradena så fulla av underverk, att de alla kunna få detta namn? Namnet har emellertid den engelske naturforskaren Alfred Wallace givit åt det sist förflutna århundradet med hänsyn till, att detta framkommit med flera uppfinningar än alla föregående århundraden tillsammans. Boken "Underverkens Århundrade", utgiven på svenska 1898 (Normans förlag), är en av de stora böckerna, om också inte precis till sidantalet, 304, så med avseende på innehåll och dess behandling. Jag skulle önska, att denna bok skulle utgivas i ny upplaga, men tillökad av kompetent person med de senaste årtiondenas tillskott, vilket väl skulle fördubbla boken.

Antalet uppfinningar och upptäckter under alla föregående århundraden räknar W. till 15 och under 1800-talet till 24. Härvid bör man dock betänka två saker, att de föregående hade varit vägvisare och grundläggare för de efterkommande och erbjöd större svårigheter samt att dessa även på andra sätt satt människorna i stånd till en sådan framgång inom kort tid.

Sedan Wallace sålunda genomgått århundradets framsteg, kommer han under hela den senare delen till behandlingen av "Missgrepp" under samma århundrade. Till missgreppen räknar han följande: Frenologiens försummelse (här ådagalägger han ett ingående studium av densamma). Vaccinationen, ett misstag, dess påtvingande genom straffbestämmelser ett brott (bakom denna del ligga 20 års omfattande studier). Motståndet mot hypnotism och psykisk forskning. Militarismen, Civilisationens förbannelse, Girighetens demon samt att fattigdomen är så allmän trots rikedomens tillväxt.

Nu må det som här anförts bli en anledning till eftertanke både på det århundrade, som gått, och det, av vilket vi avverkat redan mer än hälften. Helt visst kommer detta vårt århundrade att vida överträffa alla andra århundraden, särskilt i upptäckter och maktmedel, men på samma gång troligen ännu mera i dårskaper och deras följder. Där må vår eftertanke ge sig tid till personligt omdöme och betraktelse.

V. V.

ORDET

Människan härstammar från djuren — att fastslå den saken anses som en stor vishet i vår tid. Även den beryktade nutidsfilosofen och forskaren, jesuitpatern Theilard de Jardin följer denna linje, men slutar med uppfattningen, om också vagt uttryckt, att hos människan finns ett nytt moment. — Klarare uttalar Alfr. Wallace saken, då han säger, att människan kan endast "förklaras ur andevärlden". Om så är förhållandet, så måste detta också framträda på något speciellt sätt, som fullständigt skiljer henne från typen djur. Vi må här nämna ett par sådana, som dock icke äro de enda.

Människan framträder som en helt ny typ i tvenne avseenden: Det ena är förmågan att tala, att kunna ömsesidigt uttrycka sina tankar för varandra genom förståeliga ord. Det andra är att kunna bestämda tiden i alla dess tre olika former: Nu, i går, i morgon. Dessa människans förmågor äro uttryck för hennes väsende, bestämt skilt från alla andra varelser, såsom Person.

"Hunden är klok", han väcker ofta människans beundran över klokheden hos honom. Men — vilken skillnad är det dock inte mellan de två! Och detta så mycket mer förvånansvärt, eftersom hunden sammanbott med människan under hundratals, ja, tusentals generationer. Jag har ofta sett hunden göra försök att uttrycka sig i ord. Så har hans förfäder också gjort under otaliga generationer, men — gränsen mellan dessa två världar är oöverkomlig! Djuret kan inte bli människa. Människan är en typ för sig. Hur hon än må förnedra sig och leva djuriskt, så kommer hon inte tillbaks till sina förmodade förfäder. Hon kan på sin höjd komma tillbaka till de mänskliga för-

fädernas primitiva själsliv och fasoner, men — även detta endast som en imitation. Djuret kan hon inte imitera på annat sätt än såsom en karikerande härmning.

Så ha vi följt vägarna, där djuren gå fram, och de vägar, där människan går fram, och vi ha funnit att människan är en helt ny typ utan inre sammanhang med djurvärlden. Hon har en annan härstamning, som hänvisar till ett utomvärldsligt, utommaterialistiskt ursprung, en "ny skapelse".

Ordet såsom höjdpunkten av det mänskliga uttrycksmedlet ha vi i den heliga Skrift fastslaget på mångfaldigt sätt. Jesus själv kallas i sin förutställvaro för Ordet, "Ordet vart kött och bodde ibland oss, full av nåd och sanning" (Joh. ev. 1:14) — "Den som förkastar mig och icke mottager mina ord, han har en, som dömer honom, det ord, som jag har talat, det skall döma honom". (Joh. ev. 12:48). — Alltså: Människan har ett personligt ansvar! Här framträder den absolut olika naturen hos människan och djuret. Därför kan även människan ställas till personligt ansvar för sitt uppträdande och sin behandling av djuren, men djuret äger ej samma omdömesförmåga och samma valfrihet som människan. Människan kan med sina ord även till viss grad göra sig förstådd av djuren, som hon vårdar, djuret kan ej på samma sätt uttrycka sitt medvetande och sin vilja. Uttryckssätten äro vitt skilda.

Det är av större vikt att människan fattar sin högre uppgift och sitt högre ursprung än att betona sin härstamning från djuren och sin likhet med dessa. Och det är av vikt när människobarnen uppfostras i hem och skola, att de få användning för alla sina mänskliga egenskaper, således även de andliga, varigenom de uppfatta såväl sina personliga möjligheter som ock ansvaret inför Gud och människor.

Hur man lyckas utan att anstränga sig

Våra livsrytmer

Alla har vi säkert någon gång observerat att under vissa tider vill allting "ordna upp sig" lättare för oss än under andra perioder. Vi kan vissa tider känna oss ovanligt "upptåt", vi lyckas med det vi företar oss, vi arbetar lättare, har lättare att anpassa oss till andra, känner oss mera i form, är friskare. Å andra sidan kan det finnas perioder då ingenting vill lyckas, då vi gör det ena misstaget efter det andra, då vi lätt råkar ut för olycks-händelser, för sjukdomar etc.

Om vi en längre tid iakttagit oss själva skall vi finna att det finns en viss rytm som vi lever i. Men hur skall vi komma underfund med nyckeln till denna rytm och på det viset i förväg kunna veta när den ena eller andra tendensen kommer att vara den övervägande?

Jag har i denna tidning ofta skrivit om astrologi och kosmobiologi och om hur man inom dessa vetenskaper kommit en del av de kosmiska rytmerna på spåren. Under århundradenas lopp har många forskare gripits av lusten att utforska vilka s.k. kosmiska inflytanden som påverkar människan vid sidan av alla andra mer eller mindre kända inflytanden, som så att säga hör jorden till. Vi vet att vi t.ex. är beroende av vår arvs-massa, arvet från gångna släkten. Vi är beroende av landskapet vi lever i, av klimatet, av vår närmas-te miljö politiska och sociala struktur, av de allmänna tidsförhållanden o.s.v. Men till detta kommer också vissa kosmiska påverkningar. Sedan äldsta tider har människan vetat att solens och månens växlingar stod i samband med vissa förändringar i allt omkring henne och att dessa förändringar också hade en ytterst påtaglig inverkan på henne själv och hennes liv på jorden. Det var därför ej att undra på att solen, månen och planeterna i forna tider dyrkades som gudomligheter och att de gamla religionerna, som Viktor Vallberg, ofta påvisat, var astrologiska religioner. Man såg hur förändringarna i dessa himlakroppars rörelser och deras ställning till varandra, alltid hade en motsvarighet till vissa bestämda händelser eller tillstånd hos naturen eller människan själv, och vad var då naturligare än att antaga att dessa himlakroppar var gudomligheter.

Med den nya tidens inbrott efter Kopernikus, Galileis m.fl. upptäckter av vårt solsystems konstruktion, försvann denna människans känsla av att vara inbäddad i ett kosmiskt skeende. Både jorden och människan blev nu endast en prick, ett stoftkorn i en oändlig värld och man betraktade som gammal vidskepelse allt som hade med astrologi och naturmystik att göra. Endast det som kunde mätas, vägas och beräknas hade verklighet, allt annat var endast fantasier.

Men eftersom det bakom de forntida folkens föreställningar dock låg en kärna av sanning så måste denna sanning en gång återvända. Detta skedde omkring det nuvarande seklets inträde, då många forskare åter började sysselsätta sig med de gamla frågorna om inte människan och förhållandena på jorden också var utsatta för en påverkan utifrån rymden, från kosmos. Orsaken till dessa undersökningar var bl.a. den att vissa sam-

band låg i tämligen öppen dag för var och en som ville se: t.ex. var det ju allmänt bekant för kustbefolkningen i områdena för ebb och flod, att så påtagliga och betydelsefulla händelser som födelse och död visade sig ha samband just med ebb och flod. Prof. de Rudder har i sin avhandling "Über sogenannte kosmische Rhythmen beim Menschen" (Georg Thieme Verlag, Leipzig 1941) behandlat en del av dessa undersökningar. Den svenske nobelpristagaren S. Arrhenius sysslade mycket med sådan forskning och vid tyska barnbördssjukhus gjorde tyska läkare bl.a. Möbius betydelsefulla iakttagelser över förlösningsintensitetens samband med månens faser. Överallt kunde man iakttaga en klar tendens till ett sådant verkligt samband. Eftersom den tidigare nämnda ebb-och flodrytmen ju har samband med månens fasväxlingar så kunde de iakttagna växlingarna i födelse- och dödsfallsintensitet med ebb och flods växlingar också slutligt hänföras till månens fasförändringar. Under senare år har amerikanska forskare som t.ex. dr Andrews gjort omfattande undersökningar om sambandet mellan blödnings efter operationer och vid blödande magsår och just månperioderna och funnit så klara samband att man nu börjat tillämpa dessa erfarenheter vid vissa kliniker, d.v.s. att man, då så låter sig göra, väljer operationstider då tendensen till svåra blödnings är mindre.

En forskare som redan vid sekelskiftet började intressera sig för sådana perioder hos människan var den kände tyske läkaren Wilhelm Fliess. Han skrev då bl.a.: "Många sjuka förbättras snabbt ifrån en svår sjukdom och man har de bästa förhoppningar att patienten nu befinner sig i rekonvalecentens stadium, men så kommer plötsligt ett återfall och patienten dör innan läkaren hinner fram. Vilka symptom har vi för detta återfall? När kan vi vänta ett sådant? Om vi kunde veta detta på förhand så skulle vi kunna förebygga det".

Dr Fliess fann småningom svaret på sin fråga och han har i sin "Periodlära" som han gav ut i fyra omfattande verk, givit de mest övertygande praktiska och teoretiska bevis om att vi ligger under inverkan av ett kraftspel som är "dubbelrytmiskt" och som dessutom överskuggas av den stora årsrytmen. Dr Fliess var själv kirurg och han skrev om de obegripliga dödsfallen på varje klinik följande: "Man säger att de beror på ödet, slumpen. Ingen frågar efter den verkliga orsaken som emellertid är just den perioddag då hos varje sjuk, enligt en naturlag, just dennes krisdag infaller. Men denna "krisdag" kan man beräkna i förväg och om man möter den med förebyggande åtgärder så passerar den utan att något händer." Hans recept var alltså: undvik varje drastiskt ingripande eller behandling under dessa perioddagar, skjut upp en nödvändig operation till de gynnsamma perioddagarna, utnyttja den negativa perioden för regeneration och förlägg varje ansträngande insats till den biologiska plus-perioden.

I sitt stora verk "Der Ablauf des Lebens" skriver dr Fliess: "Denna lära stöder sig på enkel naturiakttagelse och dess instrument är män-

niskans ande. Livet regeras av dag och år och vår planets omlopps- och rotationstid. Goda och dåliga dagar, skapandets och misslyckandets dagar är förutbestämda. Familjesubstansen är en helhet, genompulserad av dessa perioder och står därför i ett tidssammanhang trots de enskilda medlemmarnas skilsmässa i rummet. Vid de naturliga brytningspunkterna i denna evigt flytande livssubstans ligger ingångsportarna för fröet till individens liv som samtidigt kan vara ingångsporten för sjukdomens och dödens orsaker."

Enligt dr Fliess innehåller vårt liv två impulser som börjar vid det första självständiga andetagat och som sedan fortsätter i perioder på 23 och 28 dagar som två kraftvågor genom hela vårt liv. (Senare har forskare inom detta område också funnit en 33-dagars period.). Dr Fliess var president i Tyska Vetenskapsakademien. Han dog 1928.

Jämsides med dr Fliess utfördes pionjärbetet inom denna forskning av dr Hermann Svoboda, professor i psykologi vid universitetet i Wien. Deras arbete har senare fortsatt av en rad vetenskapsmän och tekniker både i Europa och Amerika och det statistiska underlag som med tiden samlats ger en stark grund för antagandet att man här har lyckats finna en användbar metod att i ganska väsentlig grad överblicka några av de viktiga rytmer som styr vårt liv. Många läkare, psykologer, affärsmän o.a. använder idag de biorytmiska diagrammen.

Det har tidigare endast varit möjligt att få ett sådant rytm-diagram uträknat i utlandet. Numera kan man emellertid även erhålla sådant i Sverige. Ingenjör Klas Ylinen har utvecklat den ursprungliga kurvskalan, som ej alltid var så lätt att förstå för "vanligt folk", till en lättbegriplig rad av färgskalor på vilka man dag för dag kan avläsa om man fysiskt och psykiskt ligger på toppunkten eller om man befinner sig i en mera passiv period då man hellre bör ta det lugnt. Rytmoskopet är utfört som tre horisontala kolumner där den översta motsvarar fysisk styrka, vitalitet och motståndskraft, den mellersta motsvarar psyket med känslighet, reaktioner och lynne och den nedersta representerar intellektet med tanke, uppfattning och minne. Allt efter de tre rytmernas positiva eller negativa värde markeras detta med färgerna grönt för handlingsperiod, rött för kritisk period och gult för återhämningsperiod. Genom att anpassa sig till dessa perioder kan man undvika att använda sina krafter fel, kan undvika att engagera sig fel i arbete och samliv och kan vara bättre på sin vakt mot olyckor och misslyckanden under speciellt kritiska perioder. Man kan då också se då det är lämpligaste tiden att koppla av, återhämta sig, samla krafter för en förnyad insats.

Det förefaller som rytmoskopet, använt med förstånd och urskiljning kan bli ett värdefullt hjälpmedel för envar att finna sig bättre tillrätta i vår hektiska och krävande tid.

O Alexandersson

Rytmoskopet kan beställas från SEKLET:s red. och sändes direkt från Ylinpatent. Kostar kr. 12:—.

Emilie Flygare-Carlén

Vårt lands mest produktiva författarinna

Inom vårt land hade ovan nämnda författarinna på sin tid knappast mindre popularitet än Selma Lagerlöf. Hennes skrifter, åtminstone en del av dem, blev också översatta till flera europeiska språk. Alldeles glömd är hon icke heller nu. De flesta av hennes skrifter utgavs på Nordiska Bokförlaget 1943. "Rosen på Tistelön" blev av alla den mest eftersökta. Så var den även när den hade kommit ut. Jag minns också hur jag läste den tyska upplagan som skolpojke (Reclams bibliotek 520 sidor). Men jag fick ej tentera på den, eftersom den var översatt från vårt språk. Det gav sig också tillkänna därigenom, att den var så lätt att läsa. Men jag hade 1.500 sidor kvar från annan litteratur som gillades. Jag kommer dock ihåg själva inledningsorden, som utgjorde början till Nicanders underbara dikt "Tystnaden", på tyska: "Heiliges Schweigen, Tod in dem Leben, Leben im Tode, leg' deine warmen, schneeigen Flügel mir um das Herzen, es zu betäuben." Det där hänförde sig till året 1890. Då levde ännu författarinnan men hon dog två år därefter, den 5 febr. 1892. Emilie Smith, som hon hette som flicka, var född 1807 i Strömstad,

där fadern var sjökapten och drev även handel. Hon växte upp i en miljö, som bar frön till alla de miljö- och ödesskildringar hon lämnat.

Ett nytt skede i hennes liv börjar, då hon vid 20 års ålder gifte sig med Axel Flygare, som var provinsialläkare. Det unga paret hade sin bostad och verksamhet i Småland, långt från Västkusten. Men kort blev äktenskapet. Läka- ren dog efter 5 års äktenskap. Nu stod hon ensam i livet med två små barn, en gosse och en flicka. — Snart fick hon åter prova hur döden kan bryta ner förhoppningar, som livet byggt upp.

Efter ett par år som änka blev Emilie förlovad med en ung, begåvad jurist, Dalin. Hastigt skildes de dock från varandra genom dennes död. Det ena barnet, en flicka, gick även ifrån henne vid samma tid. I den ensamhet, som nu uppstod, började hon att skriva. Hennes skrifter väckte genast uppmärksamhet. Roman på roman följde. Alltmer steg hennes anseende. Hon blev den stora författarinnan. Allt vad hon skrev var besjälav en ädel anda, ömhet och deltagande

med människorna i deras invecklade, svåra livsproblem och oberäkneliga öden; men med ädel reaktion mötte hon bedrägeri och oärlighet. Från hösten 1838 till 1851 skrev hon 23 böcker, de flesta av icke ringa omfång, somliga t.o.m. i två delar.

Hon hade emellertid ingått nytt äktenskap med en v. häradshövding J. G. Carlén, som också var författare. Under åren 1852 till 59 var ett uppehåll i hennes författarskap. Döden hade förlamat andens vingar. Hennes son, som genom sin begåvning ingivit stora förhoppningar, hade lämnat detta livets tillvarelsesätt. Det var ett för stort avbrott och frågetecken i hennes livsverksamhet för att inom närmaste tiden kunna övervinnas.

Hennes ädla deltagande med människors behov och livsförhållanden hade tagit sig uttryck i donationer till behövande människor: En fond för fattiga fiskare och deras änkor i norra Bohuslän. En annan för fattiga studerande i norra Bohuslän. Till Skara elementarläroverk anslog hon en annan fond.

Hennes berättarstil är en annan än nutidens. Jag vill ej inlåta mig på en jämförelse, "om smaken kan man inte disputerar". Men hennes uppfattning av människan och människorvårdet, hennes personliga deltagande med de människor hon mött eller kanske delvis fantiserat, hennes åtskillnad mellan rätt och orätt, gudlöst och gudaktigt, däri ligger en olikhet mot nutidens författarskap.

V. V.

ÖRTAGUBBENS SPALT

Tandvärk

Vid början av detta århundrade hade en i Amerika utbildad homeopat vid namn Axell börjat att göra sig bemärkt. Denne var bosatt i Östersund och företog under den första tiden han bodde där resor ända uppåt Lappland. Sålunda hade han besökt Asele. Det var år 1902. — Jag var vid den tiden ännu okritiskt troende på allt vad officiell vetenskap förkunnade. Alltså motståndare utan någon kunskap. Man berättade om läkedom under. Man sade, att Axell hade även botat tandvärk. Därpå svarade jag: "Ja, kan man med homeopatiska medel bota tandvärk inom en halv timma, då skall jag tro på den, ty tandvärk suggererar man inte bort." Inte kunde jag då tro, att jag själv skulle bota hundratals fall av tandvärk.

Kanske skall jag berätta om ett eller annat fall, t.ex. följande. En man hade svår tandvärk, kom om aftenen, fick fem olika sorter, några få av var sort, att ta av nr ett 5 piller. Om detta inte hjälpte inom en halv timma av nr två osv. — När mannen kom hem lade han sig på sängen påklädd, tog piller, men alla på en gång, mindre kunde väl inte hjälpa. Tandvärken försvann så fullständigt och så fort och så förlösande av smärtor o. s. v.,

att han somnade och sov påklädd på sängtäcket till morgonen. Ett typiskt exempel hur snabbt och oförmodat verkan sker. I allmänhet så här: Antingen en häftigt uppblösnande värk någon minut och så ett plötsligt uteslocknande, eller några ryckningar i tandnerven och så ett plötsligt slocknande.

Vilka medel bör användas? Där om ge läroböcker anvisning. Vid reumatisk tandvärk, sådan som uppkommit genom drag, blåst, fuktig luft är Rhus tox. indicerat. Vid varbildning Silicea. Belladonna är ofta verksamt. Bryonia samt pulsatilla likaledes. Staphisigria är ett av de bästa medlen.

Vilken potens bör användas? Vilken som helst. Man bör nog i allmänhet hålla sig till lägre potenser. Man bör undvika att ta av de högre, om man är i arbete. De kunna ge för starka reaktioner just i ett dylikt fall.

Hur stora kunna utsikterna vara att få tandvärk botad med homeopati? Jag kan uppskatta min erfarenhet till minst 70 proc. inom en halv timma. Det är mycket liten procent, som misslyckas, om rätt medicin och rätt intagning sker. En erfarenhet är, att botandet gäller inte blott för tillfället. Det är icke vanligt att den tand, som botats, kommer åter med tandvärk.

O.A.

Renande och förbättrande av atmosfären genom en fritt fallande vattenstråle

av Kurt Lorek

Ej långt från Klagenfurt i Kärnten, på södra sidan av Magdalena-berget befinner sig omfattande utgrävda rester av en gammal romersk stad, som tidigare var en keltisk koloni. Dessa visas under sommaren för allmänheten.

Jag deltog nyligen i en sådan visning och upptäckte då i den stora rådssalen, som före romarna använts av kelterna för samma ändamål, en egenartad inrättning som nu endast delvis var bevarad i sitt ursprungliga skick. På norra kortsidan av salen finns en absid. I denna utbuktning fanns före utgrävningen ett marmorbäcken vilande på en stensockel. Tyvärr har detta nu förstörts av okunniga händer. Ovan absiden leder en vattenledning av sten fram till platsen ovanför karet. Ledningen kom från en regnvattencistern.

Anordningen var så utförd att det fallande vattnet föll ner i en tunn stråle i marmorskålens mitt varpå det sedan flödade över skålens kant. Man kan tycka att anordningen var enkel i och för sig och endast måste ha tjänat till att kyla rummet och ge det en rikligt fuktighetshalt. Emellertid berättar traditionen för oss att denna anordning endast kopplades på varje gång ett råds- möte skulle äga rum. Liknande anordningar påträffar vi ju på gamla inbyggda gårdar och i vinterträdgårdar.

Denna keltiska anordning måste emellertid ha haft en annan mening. Guiden kunde dock ej ge någon tillfredsställande förklaring om betydelsen annat än de närmast liggande om kylning etc. Jag erinrade mig då vad Viktor Schauberg-ger en gång sade att "vatten är en organisk magnet som i motsats till anorganiska stålagneter tar upp

energi från sidan och strålar ut den axialt."

Vid detta upptagande och utstrål- lande uppträder dessutom i den organiska magneten, i detta fall den fritt fallande vattenstrålen, en omvandling av energien. Vattnet tar upp lågspänd energi horisontalt och avger axialt högspänd energi. I vårt fall skulle det betyda att lågspänd energi som under rådssammanträdet befann sig i rummet och kunde påverka detta, genom anordningen omvandlades och förädlades. Det fallande vattnet tar upp sådana energier, omvandlar dem och strålar ut dem (i strålens längdriktning ö.a.) ned i skålens vatten. Från detta strömmar denna omvandlade energi ut i rummet. Bäcknet av kristallinsk marmor bryter inte ner dessa energier vid strålens nedslag i vattnet. Kommer vi inte i detta sammanhang att tänka på Graalkalken i myterna? Också dopbäckenet, som ofta högs av marmor, är här en analogi.

Med hjälp av denna anordning fick alltså kelterna dels en rent kemisk rening av luften i rummet, dels förbättring av rummets energi- innehåll. (Här skall endast inom parentes nämnas att vatten också avger eteriska krafter om det får röra sig naturriktigt.) Klart är att vatten som får röra sig enligt naturens ordning också verkar förädlade på hela det omgivande växt- och djurlivet.

Man kan nu utnyttja denna anordning även i andra sammanhang. Det kan alltså rekommenderas att vid vissa seancer, andaktsstunder etc. låta en sådan anordning vara i verksamhet. Den renar atmosfären från lågspända energier, och även från väsen som finner sig väl

tillrätta i sådan miljö. Sådana lågspända energier uppträder gärna i dalar, i klyftor och schakt och sannolikt också i sådana människors omgivning som ej kan tänka någon högre tanke överhuvudtaget. Vi kan förmodligen räkna också de s.k. odvampyrerna till denna kategori av lågspända utstrålare.

En marmorskål kan man skaffa sig för en ringa penning i ett stenhuggeri. Ett kopparrör med en öppning av c:a 3—4 mm som anslutes till en vattenledning borde ej heller vara svårt att skaffa. Skall den stå framme jämt kan man låta försilvra röret och får då en värdig och tilltalande anordning. För denna anordning får man ej använda skålar av t.ex. plast, glas eller metall, endast av ren marmor. I annat fall får man en helt annan transformering av energien.

(Övers. ur Die andere Welt av O. Alexandersson)

övers.anm.: Författaren, en av mina vänner, var sedan många år nära vän till Viktor Schauberg, den kände österrikiske naturforskaren och uppfinnaren. De tankar om vattnets andliga reningsverkan som Lorek här ger uttryck åt, är ett tema som Schauberg ofta återkommer till i sina skrifter. Han säger bl.a. i en av dessa: "Ur vattnet har allt kommit. Vattnet är det universella råmaterialet för varje kultur och fundament för varje kroppslig och andlig utveckling. Hemligheten som vattnet, livsbyg- garen, omger sig med är en förmåga att bygga upp en hitills obekant energi och vidare att kunna ackumulera och transformera denna energi. Endast ett djuplodande studium av intuitivt anlagda människor kan utforska det innersta vä-

sendet hos livssubstansen vattnet. Först sedan denna ursubstans rest- löst utforskats kommer det att bli möjligt att visa den andligt och kroppsligt förfallna mänskligheten den väg som åter kan föra den uppåt." Det skulle vara intressant om någon av Seklets läsare ville

göra försök med den anordning som Lorek beskriver. Frågan är väl dock om ej vattnets kvalitet är avgörande för resultatet. Klorerat, och på annat sätt misshandlat vatten- ledningsvatten lär ej ge någon positiv verkan.

PAULI BREV

Tolkade av datamaskinen och pendeln

En prof. Macgregor och andra lärda vid universitetet i London ha anställt undersökningar av Pauli brev medels datamaskinen (elektronhjärnan). Hur går denna bedömning till? Samma arbete som maskinen utför kunde en eiler helst flera personer gemensamt utföra, men på flerdubbelt längre tid. Man utför nämligen en jämförelse mellan vilka ord, som kom- ma till användning. Vilka ord använder Paulus sig av? Vilka ord äro de karaktäristiska för vart och ett av breven? Vilka äro gemen- samma för alla breven? Hur ofta användes det eller det ordet? Osv. Genom maskinen kan detta sovringsarbete utföras mångdubbelt fortare än genom minutlös granskning av enskilda personer.

Hur tillförlitlig är denna granskning? Det skola vi nu undersöka. De nämnda maskinforskarna anse sig ha funnit, att endast Romarbr., Galaterbr. och de båda Korinter- breven kunna vara av Paulus. — Att framför allt de båda först- nämnda, Romarbr. och Galaterbr.

ha stora likheter, det kan man u an vidare se, när man läser dem. De behandla samma sak, samma tänkande, samma teologiska spörsmål. Det är klart att stora likheter finnas där i språkligt avseende. De skulle ha stora likheter, även om det vore skilda personer som skrev. Så mycket iner, då det är samma person. För övrigt är innehållet i dessa så klart paulinskt, att om datamaskinen skulle ge annan resultat, så måste hans omdöme förkastas. — Maskinen förkastar följande Pauli brev: Breven till Efesierna, Filipperna, Kolosserna, Tessalonikerna, Timoteus och Titus.

Nu har emellertid datamaskinen samma fel som "konstgjorda Karls-son", att den har "ingen hjärna", även om den fått ett namn, som om den hade det. Maskinmännis- kan kan inte bedöma t.ex. följande faktorer: Man använder inte samma vokabulär under hela sitt liv, inte ens under tio år. Då Paulus skrev på grekiska, i vilket

Forts. på sid. 6

Kolonisation 4:

KOLONATEN

Den stora "avvittringen" gick inte fram över alla trakterna av obygdén. Man hade bestämt en viss gräns, som kallades "odlingsgränsen". Ovan om denna fingo visserligen människor bosätta sig utan att bli vräkta ehuru det icke var någon bestämmelse om att tillstånd kunde erhållas. Så stort var dock behovet och så starkt begäret, att de gjorde vågstycket att anlägga nybyggen på någon lämplig plats av det oavvittrade området. Någon större bebyggelse blev icke detta. Av dessa trakter ovan odlingsgränsen skedde emellertid en avvittring även där 15 år in på detta århundrade. Några trakter för väsentlig kolonisering har man ej att beräkna ända uppe i dessa fjälltrakter, ej heller fanns där några större områden med värderik skogsmark. Dock inte heller utan smärre områden, som väl kunde på den tiden ha tagits i bruk av driftiga personer.

De sålunda på vinst och förlust anlagda nybyggena blevo vid denna sista avvittring friställda med några få tunnland mark och ingen väsentlig skogsmark. Där kan man emellertid inte tala om någon slags planlagd kolonisering.

Det anlades emellertid kronotorp även nedom denna gräns. Denna kolonisering låg nästan helt och hållet i händerna på domänverket, d. v. s. jägmästarna, även om Kbs tillstånd skedde formellt. Denna kolonisering skedde så, att jägmästarna tilldelade nybyggarna några få tunnland mark i avlägsna lägen, varigenom några få kolonistugor på avsides platser anlades, där jägmästarna kunde behöva något tillhåll vid tjänsteförrättningar. Hänsyn till kommunikationer, skolväsende, affärer eller dylikt kom ej ifråga. Dessa nybyggen äro nu till största delen nedlagda. Man har istället byggt arbetarbostäder utan något som helst jordbruk eller hemarbete varken för man, hustru eller barn, där blev också en utflyttning. Vad den betyder kommer framtiden att utvisa.

Emellertid blev det uppenbart att detta sätt att kolonisera var rena parodien. Man ville därför anlägga större samlade kolonat av kronotorp. När jag hörde om dessa och hur de planerades, så skrev jag: "Det är bra att de gör ett försök, så att det blir uppenbart hur okunniga och ovederhäftiga de är, som ha dessa saker om hand".

Sålunda anlades dessa förut omtalade kolonat, över vilka en bortvandrande nybyggare, som fotograferats på boken "Den stora utflyttningen" yttrade sig: "Dem, som bo i det där sathålet, dem får leva tills dem dör dem å".

Som förut nämnt anlades åtminstone något av dem med torvmossejord som huvudsak. Även sådan myr kan väl komma till odling, om den vilar på lergrund eller

sandjord, men där kräves ett stort förarbete. Hela planläggningen var tydligen huvudlös.

Man måste fråga: Åt vilka hade man lämnat uppdraget att planera och ordna denna sak? Och vilka direktiv hade dessa planläggare?

Var det studenter i Uppsala, såsom det skedde då förhållandet mellan lappar och svenskar skulle utredas? Eller var det "sakkunniga" i samma format, som då reglering av skolväsendet skulle ordnas särskilt med hänsyn till lapparnas förhållanden? Det fanns egentligen endast två personer, som kunde äga någon mera omfattande kännedom om denna sak, nämligen folkskoleinspektören, som rest omkring och lärt känna skolförhållandena och den andra var jag, som under fem år rest omkring i socknarna och kontrollerat skolgången genom en mängd husförhör och andra resor och som sedan under flera år varit skolrådets ordförande och folkskollärare i en trakt bebodd av bofasta lappar och svenskar ävensom flyttande lappar med renhjordar. Varför dugde inte vi utan en bonde nere i bygden, riksdagsman, samt en komminister, som ingendera hade den minsta personliga erfarenhet? Svaret är klart: Vi, folkskoleinspektören och jag, kände till förhållandena och skulle förmodligen komma att gå emot de styrandes skrivbordsfantasier. — Eller — vi gå återigen till anläggning av kolonaten — hade jägmästarna fått uppdraget att utse platserna och kanske även anläggningarna. Aldrig hade det ordet kunnat sannare få sin tillämpning, att "sätta bocken till trädgårdsmästare", ty jägmästarna och hela domänverket var fientliga till koloniseringen förutom de förut omtalade lämpliga härbärgena.

Av det sagda framgår vilka orimliga fel, som begingos vid dessa försök, bl. a. vid odlingen av torvmysrar. Vid dessa borde allra först det översta lagret undanröjts, ty där föreligger ett alldeles orimligt arbete för en nybyggare. Inte ens en ordentlig avdikning skedde. — Men skulle väl staten bekosta allt detta? Jo, det hade staten all skyldighet till. Den tog ju avkastningen ur skogarna. Borde inte det mesta av den gå tillbaka till den trakt där den växte? Och det just som stöd för jordbruket. I Norrland har naturen själv ordnat förhållandena så, att skogen skall vara en väsentlig del av trakternas och folkets förbättringar. Och detta i första hand just till jordbruket.

Nu råder inom de styrandes planhushållning den uppfattningen att allt jordbruk skall reda sig självt utan allt understöd av skogen, ty skogen bör få användas som understöd för att täppa till vissa uppkomna luckor i statsbudgeten! Ty — jordbruk kan inte bedrivas i Norrland!

Det första mötet

I någon jultidning, jag tror det var "Julrosor", under ett av de första åren i detta århundrade funnos under ovanstående rubrik tre olika dikter, en dansk, en norsk och en svensk. Tyvärr minns jag endast den svenska ordagrant, men jag kommer ihåg innehållet av dem alla tre, och det är huvudsaken.

I den danska dikten fick man höra med vilken entusiasm den unge studenten mötte de nya idéerna, som representerades av Georg Brandes etc. Och sedan man fått denna skildring, så fick man en lika levande skildring av hur den unge mannen snart fann sig besviken, bedragen av detta psykiska krismskrams. Det var de vilka 80—90-talen. Den gamla "vidskepseln" att tro på Gud skulle då rivas ned till grunden. Vi hade denna yra i studentkretsar även i vårt land, men Köpenhamn var kring Georg Brandes själva stormodets centrum, där många unga män upplevde "det första mötet" och fick efter det mötet ofta släpa sig fram genom dess efterverkningar under många år, ja, troligen var det mer än en, för vilken det blev samma tragiska slut som för den, som gick upp till Brandes och förklarade: "Jag är en av edra lärjungar. Jag har trott er förkunne, jag har också följt era moraliska grundsatser. Nu är jag en ruinerad man. Mitt liv är förverkat, bedraget, Jag går att tillintetgöra det, och — herre, det är er skuld!" — Det var konsekvensen av detta första möte.

Den norska dikten var ett barndomsminne, det första mötet med kamrater i skolan. Man kom från det lugna, älskliga hemmet, från kärlek och omtanke, i tron att hela världen log emot en i godhet, och så mötte man hån, stickord, skämt, förakt, tyranni! Ja, så kan det första mötet utom fars- och modersvård och kanske snälla syskon forma sig. Och det första mötet blir helt säkert inte det sista!

Den svenska dikten var av Karlfeldt, visserligen ingen av hans större, jag minns inte, om den ens är införd i någon av samlingarna. I så fall är ju anledning att återgiva den:

"Det skulle varit länge sen om våren,
jag visste stigen och jag visste lunden:
Det låg en sång och slumrade i snären,
som skulle vakna i den rätta stunden
och som en klocka det skulle ringa fjärran från i dungen
om ett förlovat land, vars ax i blomning locka.
Det första mötets sång blev aldrig sjungen
sommaren gick och skörden fick jag bärgad,
min halva skörd, den knappa och den sena,
och under himmel mörk och kraftfullt färgad
jag skriker hem till höstens ro allena.
Med vresigt rassel
den tunga rigeln faller för min stuga —
Det första mötets sång är som ett höstlövs prassel,
ett fönstersurr av höstens sista fluga."

V. V.

"Trefoten" och det mediala

I staden Delphi i det gamla Grekland fanns ett tempel, därför dölda ting meddelades genom ett klärvojt medium, Pythia, prästinna i Apollotemplet. De rådfrågande erhöles där svar på den versart, som kallas hexameter, vilken versart sågs ha blivit utformad där. Det påstås att, sedan detta orakel blivit namnkunnigt och mycket besökt, skall orakelsvaren ha givits så, att prästerna gav mediet vad hon skulle svara. Det hade nämligen blivit främst politiker, som frågade. Prästerna hade intresse av att leda dessa och bestämma över dem. — Troligtvis hade här ursprungligen varit äkta mediumism, huru tillförlitligt den må ha varit. Märkligt är att mediet, Pythia, satt på en trefot. Trefoten gav mediumistisk förmåga, särskilt åt dem, som redan av naturen hade sådan. Trefoten användes också i förbindelse med pendeln, varigenom dessa båda instrument samverkade. — I trefoten ha vi en föregångare till "det talande bordet", ty detta bör också ha tre fötter, vara lätt material, särskilt var trä av lagerträdet tjänligt. Vi må här erinra om "det talande bor-

det" och huru det verkade. När jag hade min första kondition vid 16 års ålder 1897 för att läsa med en tioåring över julhelgen, så mötte jag detta bord redan den första aftonen. Man omtalade för mig detta bord och hur man skulle sitta omkring det, fråga och få svar. Jag ville ej deltaga. Jag hade nämligen mina misstankar: Sedan de fått mig att tro att bordet ger svar, så kommer de att skratta ut mig för att jag varit så dum att jag kunnat tro det. — Sedan vi hållit på ett par tre kvällar tog jag emellertid det lilla bordet med tre fötter upp på mitt och pojkens rum. Vi värmden skivan framför kakelugnen, det blev bättre resultat, om skivan var varm. Jag sökte nu finna ut förklaringen och proceduren. Det var ingen, som kunde fuska. Vi behövde bara helt lätt lägga fingerspetsarna på bordet, så var det nästan som fastklippt vad dessa. Jag fann också att bordet svarade vad jag önskade. Men det svarade också, om jag inget önskade och tänkte, svar, som låg alldeles utom våra tankar. Snart blev detta experimenterande för enformigt.

V. V.

Vad de gamla kloka sade

Föreningen för folkminnenas bevarande har gett ut sin skrift nr 1 "Smältgummor, trollgubbar och andra kloka". Sammanställning och de flesta av uppteckningarna ha gjorts av Hans-Egil Hauge vid folkhögskolecirkeln i Storvik.

Man får veta att intresset för folklivsforskning är stort, bl. a. vill studerande ungdom vara med. Här håller ett nytt fält på att erkännas värt forskning — "folktron". Om fackpsykologerna tidigare varit ute i en sådan forskning — hade det gagnat vår kunskap om människan?

Henbygdscirkeln har gjort intervjuer med människor som själva haft kontakt med oförklarliga företeelser, andra har i sin tur förmedlat vad som sagts dem från de gamle. Så finns en andrahandsberättelse om en klök gummars rön, den sista länken av erfarenheter från fem generationer tillbaka. Den läkekonst som här tillämpades under släktled hjälpte många. Tyvärr har man inte kännedom om läkehemligheten.

Nedtecknarna följer konsekvent sin uppgift att återberätta. Här ligger denna forskningsgrupps styrka: Ingen kan anmärka på trovärdigheten. Läsaren kan ändå känna otillfredsställelse med de sammandragna intervjuerna: Just där man ville ha fler uppgifter saknas de. De mångomtalade samernas spådomskonster finns exempelvis endast antydda.

Med början i Värmland har berättelserna indelats landskapsvis. Flera av de intervjuade ha inte genom läsning tagit del av ockulta fenomen. Ändå överensstämmer föreställningar exempelvis om vitter och vättar i berättelser från olika delar av landet. I en del landskap var det i gamla tider en oskriven lag att man skulle hålla sig väl med "småfolket". Endast fåtalet människor kunde tyda den besjälade naturens hemligheter.

H. R.

Hjärnan själslivets centrum

För att kunna fatta och bedöma människans anlag och möjligheter, så måste man ju veta och kunna bedöma dessa olika anlag, vilka de äro, huru de verka och var de ha sina källor eller organ. Alla uttryck, som människan kan ge uttryck för, måste ju äga bestämda organ. De psykiska organen ha sina centra i människans hjärna. Det borde väl vara solklart för varje normalt tänkande. Eller skulle hjärnan vara det enda instrument eller maskineri, som saknar all organisation?! Orimligt! Det förhåller sig ju också så, att hjärnan rymmer i sig en mångfald av organ, som äro verktyg för människans tänkande, vilja och känslor. Upptäckten av denna organisation gjordes i slutet av 1700-talet av läkaren Gall i Österrike. Riktigheten av dennes förklaring av hjärnans konstruktion blev under 1800-talet i rikaste mått bevisad genom hypnos, varom jag har skrivit i "Frenologisk Psykologi". Denna kontroll kan när som helst upprepas. Men det synes, som om vetenskapen inte önskade någon kontroll, som ju förklarligt är, eftersom denna utan undersökning förkastat densamma — sedan förra seklets vetenskap allmänt antagit, bevisat och även praktiskt utövat densamma.

Så länge som psykologien och pedagogiken inte använder sig av frenologien och inte ens erkänner hjärnan såsom ett organiskt system av själsförmögenheter, så komma de också att famla i en ständig ovisshet och spekulationer, uttryckta i en massa termer, som surra kring både deras egna och deras lärjungars huvuden som en massa surrande flugor. Det vore bäst att de schasade bort detta surr och lärde sig grunder för det mänskliga själslivets konstruktion.

V. Vallberg

TIDNINGAR - TIDSKRIFTER - BÖCKER - REKLAM

Tryckeri med kapacitet

OCH PERSONLIG SERVICE

AB GODVIL

TELEFON 34 97 25 - BOX 19094 - STOCKHOLM 19
SURBRUNNSGATAN 42

Bondbyn och dess förvandling

Ur broder Bernhards "Pfeffer und Salz". Vi får här en inblick i förhållandena på Tysklands landsbygd i början på 20-talet. Detta är ett ex. på predikan av en katolsk präst. Det är fråga om "ogräset bland vetet". Vetet är adeln bland gräsarterna. Vilken prakt att se ett vetefält! Man måste, när man går förbi, ovillkorligen lyfta på hatten för att hälsa på alla dessa ädlingar på ett ben. Som guld lysa deras tunga axhuvuden, stark och fast är halmen, som ett fullblodigt adelssläkte. Bladen är som de ädlaste aristokraters händer, välformade, välvärdade. Ett riktigt vetefält håller sig fritt från ogräs. Hästhoven, kvickroten och andra ogräs kunna knappast komma upp däri och t. o. m. tisteln får för litet luft.

Men vete odlar man inte på städerans stinkande asfalt eller på gatornas granitklossar eller på de flacka hustaken. I Guds fria natur på de vidsträckta fälten, på de soliga sluttningarna, där är dess plats. Och ett vajande vetefält är skönare än det vida havet och den vackraste park. Den friska luften, som stryker fram däröver, doftar som ungt vin.

Trotsig och fast som vete halmen växer byungdomen upp, varmed icke är sagt att alla pojkar är som riktiga grevar i bildning och uppförande och varje Kajsa i byn lik en baronessa. Men det är ett sunt människosläkte med en fast och ädel uppfattning av Gud och världen. Från den byungdomen rekryteras folkets bästa ledare, om icke direkt så dock i andra eller tredje

generationen. Någon bypojke blir tjänsteman vid posten, järnvägen eller uppbördsverket, han är från barndomen van vid sparsamhet och behåller vanan även om han kommer till staden. Han låter sin son studera och denne får en ledande ställning på någon högre plats. Många hava också från byn stigit direkt upp på någon av de högre stolar, från vilka man kan bedöma världen på ett klokt och vist sätt. Men att någon kommit från staden till landsbygden och har blivit något stort, därom har jag ännu icke läst. Ty staden är verkligen den stora lejonkulan, till vilken alla fotspår leda in, men inga leda ut därifrån.

Men jag vill förklara Herrens liknelse. Han säger att fienden har satt ogräs bland vetet. Han säger också att det har skett under natten. Man skulle gärna vilja veta varifrån en sådan lumpen usling kommer? I byn heter det, tidigt till sängs och tidigt i arbete, i synnerhet under den tid, då man sår vetet. Den som hela dagen går bakom plogen eller harven behöver sannerligen inte skaffa sig motion genom en promenad för att kunna sova. Men hos stadsborna börjar dagen vanligen om aftonen, framför allt i storstäderna, där man först på kvällen lever upp på en konsert eller teatern eller man hör något föredrag, som man ofta hellre kunde läsa i tryck, eller man går på bio eller på restaurangen, för att där i självklora samtal korrigera konceptet för vår Herre Gud. Och sen går en stor del av dem på nattklubben för att komma hem på morgonsidan.

Emellertid har folkfienderna

även kommit ut till byn vid ett tillfälle, då alla sova därute (naturligtvis allt ordentligt folk), och sammankomster anordnades för att upplysa byungdomen över saker, som den först vid mognare ålder behöver veta. Föredrag hölls, skrifter spreds och till sist utskrevs medlemskort till alla möjliga, föreningar. Och efter kriget blomstrade föreningsväsendet mer än förut och ogräsfröet utsåddes säckvis över landet. Sammankomster, klubbar, föredrag, och under sista tiden far man t. o. m. omkring i byarna med biografer för att "upplysa" folket. Ja, under kommande vinter lär man t. o. m. komma att ge korna biografföreläsningar på grund av den stora foderbristen, varvid man skall visa dem härliga ängar med saftigt gräs, ty de hoppas att korna skall bli mätta vid den åsynen. — Ja, allt har lyckats bra och ogräset har skjutit i vädret. Alldeles som i evangeliet. Den dåliga sädden växer mycket fortare än Guds sädd.

Men saken måste ha sin gång, ogräs och vete måste växa tillsammans, ty den som uttalat liknelsen måste väl veta det, eftersom han är den himmelske Faderns son. Han har inte alls sagt ut folkförgiftarens namn. Det är ju också svårt att i varje enskilt fall säga det. Ogräsets säningsmän kom till oss under tusende namn. Men sändebud från mörkrets makt är de, som blott vilja utså tvedräkt och hat. De driva sitt onda verk om aftonen, då varje anständig människa går till sängs.

Maktlösa står vi gudstjänare vid vår byungdoms sköna veteåker, ja, även de vuxnas, och är färdiga att gråta. Världens ädla sädesfält är så genomsått med livskraftigt ogräs, att världen måste snart lida brist på ädla ledare.

Hört, sett och tänkt från UTSIKTSTORNET

I TV fick vi undervisning om, att såvida inte jordbrukarna tillätos att använda kvicksilver som bete för utsädet, så skulle vi göra en nationalförlust av 100 till 150 millioner kronor. — Därmed var slutsatsen slut. Slut med den ekonomiska faktorn! Slutar riksstyrelsen också där?

Vårt lands historia vet att om tala att vart 18:de år var missväxtår under århundradena närmast före 1800-talet. Missväxtår var hungerår.

1800-talet har endast åren 1867- och 68 såsom missväxt och hungerår. Vad var det som så förvandlade 1800-talet? Var det införandet av kvicksilverbetet? Nej, tre andra ting: Storskiftet, utdikning, bättre redskap.

Vilka skördar skulle inte föregående släkten ha fått, om de känt till kvicksilverbetet? De kunde reda sig trots allt, då inte olycklig väderlek förstörde skörden, ty de hade inte dikat ordentligt m. fl. orsaker. Tänk själv!

Jag läste på en skylt "Livsmedel", och så tänkte jag vidare: "Dödsmedel", och så kom ett min-

ne fram, "Döden i Grytan", därom kan man läsa i Konungab. kap. 4. Man kan också läsa profetord i boken "Djävulsdansen", inte bara gift i grytan utan gift i luften, i vattnet, i jorden. Är det möjligt att avgifta?

Man började en föreställning i radio med följande ord: "Vi brukar inte här i Sverige tala om raser, men den här gången ska vi göra det" — man kunde nästan bli chockad; men så upplöstes hela saken i en utredning, som gjorts vilkendera av tvänne koraser, som kunde vara ekonomiskt fördelaktigast. Den saken hade blivit vetenskapligt bevisad genom ett antal försök. — Men det finns en sak inom rasforskningens område, som jag inte hört utredas. — Jakob visste hur han skulle bära sig åt för att få fram en sorts brokiga kor. Han visste att kalven påverkades av den dräktiga moderns omgivning under de veckor, som föregingo födelsen. Har människorna något begrepp om den saken beträffande den blivande modern? Jo, den gamla tidens greker och romare visste det.

OFÖRKLARLIGA PENDELFENOMEN

Att slagrutan ger utslag över flytande vatten anses inte numera vara helt oförklarligt, på grund därav att vattnets glidning mot marken åstadkommer en slags elektrisk ström. Att pendeln, om jag sitter mot söder och håller en messingspendel över en silverkrona, ger en pendelrörelse mellan norr och söder, kan förklaras såsom en kombination av två krafter: strålningen från silvret samt jordmagnetismen. Så kan man på visst sätt ha förklaring till en del företeelser, strömmar, som uppsamlas och koncentreras i pendeln eller slagrutan. Men det finns mera svårbegripliga saker, saker, som man dock kan konstatera som verkliga, men så svårbegripliga att även personer, som själva i allmänhet ha förmåga att använda både pendel och slagruta, bete sig alldeles som andra, som utan vidare förneka såväl det ena som det andra med det varje sunt omdöme uteslutande skälet: "Det är omöjligt". Hur mångfaldiga gånger har inte det skälet förhindrat kunskaper och upptäckter! Vi må nu gå in i några "omöjliga"

råde, som anser att det är fullt konstaterat att omfödelse förekommer. En av dessa är den för några år sedan bortgångne doktor Björkhem. En annan var den franske läkaren Durville, som gjort samma slags forskningar med samma resultat. — Vi har även här i Seklet anført exempel på att personer, barn eller äldre, erinrat sig var de varit, vad de hetat osv. under en föregående tillvaro. Att uppsätta vissa dogmatiska läror på området blir dock ett spekulerande, som kan föra ut på vilka vildmarker som helst.

eller uppriktigare sagt "oförklarliga" fenomen.

Hur det är möjligt att finna metaller på kartan kan jag ej förklara, jag har ej heller sett någon annan försöka, men faktum kan jag intyga. Jag har själv flera gånger kunnat uppvisa malmfyndigheter, där jag själv ingenting vetat, även sådana fall, då ingen annan heller haft kännedom därom, men där det efteråt befunnits riktigt. — En man, som jag kände, hade på kartan funnit silver på två ställen. Han for dit till båda platserna. Båda ställena voro redan inmutade. — I litteraturen kan man finna många underbara saker. Så t. ex. omtalar "Die andere Welt", nr 10, 64, att en person hört om ett ställe i Sverige, som hette "Värnamo". Han visste inte var det låg, men han sökte med pendeln på en karta och fann platsen, ehuru den inte var utsatt på den kartan. På en större karta återfann han platsen såsom pendeln utvisat. Hur skall detta förklaras? Det, som man inte kan förklara, brukar man kalla "underverk". Men så snart man kan förklara saken, så är det en naturföreteelse. — Ännu märkligare är det kanske, att en person enligt samma tidskrift på kartan sökt reda på var han skulle finna vissa medicinalväxter. Således att på kartan som förmedlare med sin egen eternatur komma i förbindelse med utstrålningen från vissa växtarter i en närbelägen trakt, eller hur man nu vill uttrycka saken. Det är i grund och botten samma företeelse som då vissa djurarter äga kännning av varandra på långa avstånd, men i det förra fallet ännu mer från vår allmänna erfarenhet "otroligt", men likväl — sant.

V. V.

V. V.

Människans uppfostran

När en människa är född hit i världen, så kan man inte gärna undgå att åtminstone i tyshet fråga: "Vad månne bliva av detta barnet?" Vad har det för möjligheter och huru komma dessa till utveckling och användning? — Kunna dessa möjligheter påverkas av andra? Vilken betydelse har miljön? Vilka möjligheter har uppfostran?

Uppfostran? Där möter man psykologien och pedagogiken. Hur olika ha inte dessa varit i sina grundåskådningar och i sina praktiska utövningar, alltifrån enskildas spontana ingivelser och personliga naturanlag till vetenskapliga spekulationer och system! — För hundra år sen och därförut, så kännetecknades skolorna enligt beskrivningar från den tiden av prygel, slag och stryk, gråt och oväsen. Det var väl inte alltid så, men mycket ofta. Jag levde själv med i den tidens skolväsende. Vad kunde inte då förekomma såväl i folkskolor som i läroverk, där sadistiska lärare härjade nästan fritt. Liknande var det hos hantverkarna. Lärpojken skulle pryglas både av mästare och framför allt av gesällerna. Och när lärpojken själv blev gesäll, då tog han igen skadan på nästa avdelning lärpojkar.

Hur mycket bättre är det inte i vår tids pedagogik och uppfostran! Ja, är det så mycket bättre? Från ett överslag brukar pendeln slå över till den andra sidan — alltid överdrifter och villfarelser. Om ett släkte uppfostras utan

grundsatser, moraliska och andliga, då är denna våg, åtminstone från vissa sidor, den mest förvånade uppfostran, som någonsin förekommit. Den har aldrig förr förekommit som princip utan endast i vissa bortkomna hem och för vissa undermåliga lärare. Erkännas inte de moraliska och de andliga, religiösa anlagen hos människan, och anslutes ej barnuppfostran varken i hem eller skola till dessa, då ha vi all anledning att avskrika det folkets hopp om någon framtid.

Kunna vår tids lärarkårer finna sig i att inte ens tillåtas att uppfostra och undervisa barnen om ansvar inför Gud och människor, så måste man fråga: Hur är det då möjligt att hålla skola? Och hur kommer det att gå för det släkte, som inte från sina föräldrahem får något minne om det rätta och det orätta både i förhållande till medmänniskor, djur, den andliga världen och det tillkommande livet? — De gamla hedningarna i forntiden, de hade förstånd åtminstone så, att de sade: "Ho agalös lever och agalös, han ärelös dör." De hade också medvetande om ansvar inför gudamakter, som de uttryckte enligt Tegnér's tolkning av Havamal:

"Främst vörda höge Gudar, ty ont som gott som regn och solskens komma från himlen blott. De se i hjärtats lönnvalv, fast det är slutet, och långa år få gälda vad stunden brutit.

V. V.

Omfödelse och själavandring

Tron på själavandring och tron på möjligheten eller verkligheten av omfödelse är två vitt skilda saker. Men människorna har så svårt att fatta skillnaden, att man möter även lärda personer t. o. m. teologer, som inte känner till sakens bättre. — Själavandringen är en hinduisk lära sen forntiden enligt vilken en ständig vandring sker från kropp till kropp, ömsom människa, ömsom djur. Legenden berättar att Buddha före det dåvarande livet hade genomgått en mängd föregående inkarnationer: i 18 apor, 4 hästar, 4 ormar, 3 ödlor, 2 fiskar osv. Detta är "själavandring". Enligt omfödelsen kan människan blott omfödäas som människa. Härvid kan, som somliga anser, sådan omfödelse ske upprepade gånger, enligt andra någon gång eller några gånger.

Tron på omfödelse fanns i det gamla Grekland, i Rom och även hos de nordiska folken. Vi har en berättelse, att Sokrates, då han besökte ett tempel och vid åsynen av en sköld på väggen utbrast att denna sköld hade han haft vid kriget i Troja, där han deltagit under det och det namnet, vilket namn även befanns på baksidan av skölden. — Man kan sammanställa frågan om förutillvaro och frågan om omfödelse. Anser man att människan som ande haft förutillvaro, så följer som logisk följd därav möjligheten, icke nödvändigheten, att ännu en gång inträda i materiens värld. Budda ansåg som sin hela uppgift att visa människorna vägen för att undgå detta olyckliga öde. — Det finns forskare på detta om-

Strålningsfrekvenser . . .

Forts. fr. sid. 1

är mera skenbart än verkligt. De-ras egentliga uppgift är att reglera och hjälpa, men — denna värld är motsägelsefull. Varför, den gä-tan har ingen tolkat på ett reellt sätt. Vi kunna endast tolka den i aningar, myter och allegorier. Vi nämna den helst och väl också sannast, om vi förklara denna mot-sägelse som "syndafall".

Ha vi ingen makt mot alla de negativa företeelser, som möter oss under vårt jordiska liv? De per-sonligt negativa makterna ha vi att möta med vår personliga själv-bestämmelseförmåga. De andra med medel, som ligga på deras eget plan. Således strålning med mot-strålning. Det måste vara den enda kardinalvägen till seger över sjuk-dom. Ty sjukdom består aldrig av endast materiella rubbningar utan därmed även felaktig strålningsfre-kvens såsom den egentliga orsaken.

Det finns personliga makter, som kunna inverka på de vibrationsför-hållanden, som råder hos männi-skan såväl med gynnsam som med ogynnsam verkan. Det finns även opersonlig materia, som har lämp-lig eller olämplig inverkan. Vi må därvid först tänka på den föda, som skall underhålla vår kropp.

Ha människorna i allmänhet nå-got verkligt begrepp om dess be-tydelse, så att förtäran från början i naturen intill förtärandet utbildats och blivit beredd inför ett kunnande på detta område? — Vi komma vidare att tänka på vår omgivning av rum och kläder, av medicinska metoder, om de fylla sin uppgift såsom gynnsamma strålningar i för-hållande till hälsa och sjukdom — här söker den de medel, vilkas natur är inte att verka såsom för-lamande gifter utan såsom frigörande potenser (homeopati och bio-tika, livskraft). — Här må erinras om tre vetenskapliga upptäckter i detta sammanhang: 1. **Egetblods-bestrålning.** 2. **Georg Lakovskys metod.** Därom har jag skrivit i "Den eteriska strålningen", sid 32—33. Jag citerar ur denna: "Genom att samla kosmisk strålning (eterstrålning) medelst me-talltrådar (ringar etc) åstadkom-mes starkare tillväxt av råg och allehanda växter, botandet av sjukdomar, speciellt krafter". För hvirigt hänvisas till Lakhovskys bok "Das Geheimnis des Lebens", E. H. Becksche Verlags-Buchhand-lung, München, 1931. — 3. **Prof. G. Calligaris** undersökningar av nervstrålning från olika nerv-punkter på kroppen medels ett ins-trument, som bestod av en "ham-mare" liksom hos Lakovskis medel av koppar. Därom finns beskrivet på samma ställe i "Den eteriska strålningen". 4. Vi må även erinra om en sak, som människorna trott på och använt sig av sedan gamla tider, hur amuletter och ädelste-nar kunna äga förmågor eller oför-delaktig inverkan. Här ha vi kan-ske det mest egendomliga uttrycket för "vidskepelse". Och det är verk-ligen sant, att så varit fallet och är det än i vår "upplysta" tid, men vår tid är dock inte så upplyst att den förstår, att vi även här ha ett område, där strålningen har en be-tydande inverkan särskilt på vissa personer, de "sensitiva" — ett om-råde där Reichenbach gjorde de första vetenskapliga undersökning-arna hos tusentals människor. Om således somliga människor vilja an-vända sig av sådana "vidskepliga" medel, så är det på sin plats att varna för att behandla denna sak på måfå. Jag har funnit att t.ex.

Konsten att sluta röka

Titeln "Rökare" anger att en person har som en daglig syssel-sättning och följeslagare vanan att ömsom stimulera och ömsom om-töckna sin tillvaro medels cigarr, cigarett eller pipa.

De allra flesta önska att bli fru från det sällskapet, men somliga besluta sig också att fullfölja säll-skapet på livsvägen. — Det är för dem, som helst ville slippa säll-skapet, som jag skriver detta.

Hur skall man bli fri? De fle-sa vänta att man skall ge dem här-visning på någon medicin. Nej, man måste ge människan hänvis-ning till henne själv. Du skall själv befria dig! Men svaret blir: "Det kan jag inte. Jag har för svag vilja." — Det är just viljan, som skall stärkas. Hur skall det gå till? Man skall inte lägga på stort lass från början. Man sätter upp ett schema för avvänjning: En be-stämd avvänjning, ett steg för var-vecka under sex veckor. Den som genomgår den kuren, den blir fri! — När den tiden har gått, då är personen avgiftad, kroppen fram-bringar inte mer något motgift, ty den behöver det inte mer. I st.f. begär inträder ett tillstånd av avsky för det förra slaveriet.

Ja, så enkelt skulle det vara — om inte man vore omgiven av rö-kare på alla kanter, och om man inte hade en närmaste omgäns-krets av rökare! Vi ha där sam-ma problem, som då det gäller al-koholen. Det är här, det gäller vilje- och karaktärsstyrka att vara sig själv, att fördraga förakt, ovil-jas, att t.o.m. sära sina bästa vän-ner! Det är en konst att vara män-niska. Det är en stor livsuppgift!

V. V.

ringar kunna inverka skadligt eller förmånligt på dem, som bära dem.

— Vi leva inte i en grovt mate-rialistisk värld utan i en värld av underbara krafter och i en natur, som står i intimt förhållande till alla dessa krafter. Och under detta förhållande behöva vi inom oss och i förhållande till oss en högre kraft ett överjag i vårt eget väsen och ett **hela Världens Överjag** för oss alla.

En gång kommer för varje män-niska det jordiska verktyget eller boningshuset att nedbrytas. Detta verktyg är förbrukat, återgår till naturliga grundämnen. Men Jaget i denna kropp stannar ej i samband med verktyget. Jaget flyttar över till en annan kropp i ett annat livstillstånd, i en annan vibration, där etern motsvarar lekamligheten och där denna kropp, så vida jaget går till en högre form av ande och fullkomligare närhet till Det högsta livets ande, Gud, tillbringar ett tillstånd, som i mänskliga symboler endast kan beskrivas såsom en till-varo i den andliga musikens och sångens sfär.

"De skola aldrig hungra, aldrig törsta, och aldrig skall på dem falla solens eller annan hetta. Och Gud skall avtorka alla tårar från deras ögon. Och jänner och värk äro icke mer, ty det första är förgånget". som vi läsa i Uppenbarelse-bok, där ett andligt snille under trycket av förföljelser mot de kristna och minnet av Jesu korsfästelse skådar den andliga världens krafter under tidernas lopp till den slutliga världsfulländningen, då Gud blir allt i alla och alla bli allt i Gud, inte i buddistiskt Nirvana utan i per-sonligheters fulländning till ett i Guds heliga vilja och väsende.

V. VALLBERG

Märkliga resultat av människoforskning

I

Ack, huru sällsam människan är! Till det resultatet måste man kom-ma, ju mer man forskar och söker utrona denna underliga varelse, om vars ursprung människorna själva tvista. Är människan, som Tegnér ifrågasätter, "blott en kas-tad spån på slumpens älv, allt av andra, intet av sig själv?" Eller för att uttrycka det mera drastiskt: Är det bara en samling apor, som tro sig vara "forskare"? Man för-anledes att uppställa så underliga frågor ibland. Här må anföras ex-empel, som ge anledning till såda-na frågor.

Vi kunna tänka på atomexperi-menten: den ena falangen säger, att knappast några faror förelig-a inför den användning, som man gör av den, andra säga, att man hotar hela människosläktets fram-tid. — Eller en man har blivit hjärnforskare. Han använder flera tiotals år till denna forskning, t.o.m. av en eller annan motståndare får en del av hans forskning det vits-ordet, att han är grundläggaren till vad i denna tid anses som hjärnfysiologi —men om det för-nämsta av hans forskning, varåt han ägnat tiotals år av sin levnad, undersökt tusentals hjärnor och

kranier från människor och djur delvis tillsammans med en annan läkare, detta får vitsordet att vara bara inbillning. Man hörde t.ex. i TV "Fråga Lund", att "man har funnit att hjärnans inre formation och den yttre ha ingen motsvarig-het" (prof. Ingvar). Vilken "man"? Här stå vi nu inför två alternativ, där frågan ytterst blir: Hur står det till med människan? Doktor Gall gör undersökningar på tio-tusental, han finner att i hjärnan ha olika själsfunktioner sina olika instrument i dess konstruktion, som återges i huvudformen. Han åtföl-jes av hundratals forskare, som be-kräfta hans utsagor. Och så kom-mer en annan grupp och säger: Det där är bara inbillning. Vil-kendera gruppen har rätt? Kan det förekomma, att i den lärda världen kan en sak fortplanta sig som en föreställning, en fras, ett påstående, som ärves från den ena till den andra, från ett släkte till ett annat? Jo, absolut säkert. Så underligt är vårt släktes inge-nium inrättat, så subjektivt och på samma gång lättjefullt kan det vårt släkte vara. Som bestyrkan-de av påståendet kunde jag gå ige-nom 160 års historia om vaccina-tionen. Eller jag kan hänvisa till

behandlingen av vad jag nyss an-fört, frenologien. Vi ha i båda fallen två linjer. Vilken skall man välja? Vilken man än väljer, så återstår resultatet, att inom den lärda världen förekommer det, att tomma ord, fantasier, inbillningar, antaganden utgivas för vetenskap-liga sanningar. Detta har föran-lett mig att på egen hand pröva olika linjer, och resultatet har bli-vit, att man skall aldrig lita på att vad som utgives för resultat av forskning verkligt är det. Lär-d eller olärd: människorna äro upp-fyllda av inbillningar. Var och en bör själv lära sig att pröva. Jag kan inte annat än tänka på ett för-hållande för 1900 år sen, då en kri-tisk rörelse framkom i det romer-ska riket, en rörelse, som blev häftigt angripen av en del filoso-fer, därför, att den var "fiende till vetenskapen". Det var kristendo-men. Den kritiserade nämligen den tidens humbug. Den var själv så uppfylld av sanningen, att den hade förmåga att skilja mellan det äkta och det oäkta och falska. Har vår tids kristendom också denna förmåga?

V. VALLBERG
(Forts.)

Pauli brev . . .

Forts fr. sid. 3

språk han visserligen var väl hem-mastadd, så var det likväl inte hans modersmål. Att hans ordför-råd och hans teologiska termer undergingo betydliga förändringar under en tidrymd av trettio år, det kan inte den konstgjorda för-stå, men forskarna som handskas med maskinen borde ha för-stått det. De tycks dock ha ne-tagits av maskinens förtrolning med sådan lust, att de okritiskt följde denna. De tycks ej heller ha varit teologer, dessa herrar, ef-tersom ingenting därom säges. Man känner ju den "vetenskapliga" forskningen och dess ofta eller of-tast på förhand bestämda "resul-tat".

Andra faktorer, som maskin-plockaren inte kan ta hänsyn till, är, att Paulus inte använde sam-ma former under glädje som i sorg, i fängelse som i frihet, i hälsa som i sjukdom. Här måste den mänskliga faktorn gripa in och hjälpa den mekaniska professorn i hans hjälplöshet. Varför inte just en akademisk professor?! En "bonnpräst" har alltför liten auktoritet. Vid sådan gransk-ning blir det inte mycket kvar av maskinresultatet. Men jag skall våga en annan metod av under-sökning. Den är "vågad", det skall medgivas, men den tål mycket väl en konkurrens med maskinprof-fessorn. Den är säkrare i bedöm-ningen än datamaskinen. Hur en osäker metod om bedömning efter vokabulären eller satsbild-ningen kan vara ha vi sett i ett beryktat brevfall, hälften sade "ja", hälften sade "nej". Där kan man, om man vill, fråga pendeln vad den säger.

Nu låter jag emellertid pendeln

De fyra temperamenten

De fyra temperamenten såsom grundval för människobedömning

ha mer än tvåtusenåriga anor. I läroverk, i universitet gällde de såsom bärande grunder för män-niskobedömning. Men i vår tid ha de lärande tappat bort urskilj-ningsförmågan, inte bara då det gäller raser, utan även då det gäl-ler olika typer av människor. Alla måste ju vara lika, och läran om de olika temperamenten strider ju mot den grundsatsen. Emellertid behövs en erinran om den gamla fördelningen i typer. Den gäller ju visserligen icke så strikt, att man med säkerhet kan åtskilja al-la människor, såsom tillhörande den eller den typen, emedan i allmänhet två eller tre typer äro blandade, men vissa personer äro klart rena temperamentstyper.

De fyra typerna äro följande: den koleriska, den sangviniska, den melankoliska och den flegma-tiska. I "Människokunskap" första delen har jag ingående utvecklat kännetecknen på de fyra typerna. Därefter kan var och en, som har "sina sinnens fulla bruk" övertyga

bestämma, ej i detaljer, utan i hu-vudsumma hur det förhåller sig med Pauli brev. Det framgår av breven, att Paulus är författare till dem alla, men det framgår också, att han haft sekreterare, som skrivit antingen direkt till hans direkta diktamen eller med egen formulering efter hans an-givande av vad som i sak skulle skrivas. Det senare tycks dock inte mycket ha kommit till använd-ning. Paulus har direkt dikterat ord för ord det allra mesta. Men finns det inte något, som är för-fattat av någon annan? Jo t.ex. II Tess. 2 kap. verserna 7—12, I Kor. kap. 11: 7—12, kap. 14: 34—36. Några få andra ställen. Såväl Pauli brev som det övriga av N. T. är ursprungligt, helgjutet. För-ändringar och tillsatser äro få.

V. V.

sig om riktigheten av det gamla systemet.

De fyra temperamenten äro be-tingade även av kroppsbyggnaden, isynnerhet huvudets form. — Jag skall här lämna en kort beskriv-nig på de olika temperamentens yttre kännetecken. 1. Den kole-rika. Denne har en markerad gång. Detta motsvarar den bakre översta delen av huvudet. Där är nämligen nervcentralen för be-nen, men där är också viljans och fasthetens organ. Vidare är par-tierna bakom och över örat väl utbildade. Där är nämligen de po-sitiva känslloorganen belägna. Den koleriska personen bör således enligt dessa frenologiska känne-märken vara en stark viljemän-niska med häftigt temperament. 2. Den sangviniska typen. Hos denna äro de organ, som voro starka hos kolerikern, icke domi-nerande utan att de därför behöva vara svaga. Hos denna person är "förhoppningssinnet", som är be-läget ovan den främre delen av örat väl utbildat, mellersta delen av bakhallen är ävenledes gärna markerad. En mera ingående ana-lysis har även andra mera subtila kännetecken. En person med den-na huvudbildning har ej gärna samma muskulösa formationer som den föregående nämnda, den kole-rika. Hela kroppsbyggnaden företer ett mildare uttryck. Det flegmatiska. Detta kallas även det lyfmatiska. Detta har en mera lös, pussig typ, lugn, godmodig, ofta ganska likgiltig och slö, ej snar till verksamhet. Huvudfor-men motsvarar kroppsbyggnaden i allmänhet, ej starkt markerad, me-ra rund och jämn i formen, ofta pussig. 4. Det melankoliska temperamentet. Detta märkes av svagt förhoppningssinne och svagt självförtroende (se frenologiska bilder).

I Lavaters "Fysiologiska frag-ment" finns ett antal bilder av olika temperamentstyper. Vi finna sådana jämte beskrivningar även i många andra böcker.

Sierskan från Axmarbruk Om

ANNA FRIDS i Färnäs memoarer.

Genom en hel del artiklar och reportage i dags- och veckopress bör Anna Frid vara rätt välkänd i hela landet. Enkelt och rättframt berättar hon om sitt liv, om hur hennes egenartade förmåga uppträdde redan i hennes barndom. Vidare ett kapitel om hur hon använt sin psykiska gåva till att utpeka var personer som försvunnit fanns eller att förutsäga händelser i människors liv. Inte minst intressant är hennes "tankar och visioner".

9:50

V. Vallberg

Syner —

Uppenbarelsen —

Förutsägelser —

Profetior

I vår händelserika och, kanske ödesdigra, tid kommer denna bok som en intressant påminnelse om vad kända siare sagt om kommande världshändelser. Sådana siars förutsägelser som Nostradamus, Anton Johansson, Malachia m. fl. granskas.

4:50

ENKEL VERS

av Desirée

Rektor Honorine Hermelin Grönbech säger om denna bok: "Jag blev så gripen, så djupt berörd, och så tacksam, att någon, och därtill 'en kvinna', inte nöjer sig med 'sitt eget', hur omfångsrikt det än kan vara, utan kastar sig in i kampen — för oss alla — för fred, för mänsklighet".

7:75

Aftonrodnad och morgonbrand

av

V. VALLBERG

Det är inte vanligt att 93-åringar skriver böcker, än mindre vanligt en bok som denna. Boken röjer den fond av kunskap som man kan hinna samla under ett långt liv, därtill ett ovanligt gott minne av det inlärdas.

Den, som här väntat en resignerad gammelmans funderingar måste bli förvånad över den ungdomsfriskhet som genomströmmar sidorna. Detta är en bok om människan, hennes dualistiska natur, hennes egendomliga ställning som en del av världssaltet, kosmos, och ändå en personlighet.

Författarens ingående kännedom om olika "kätterska" möjligheter till utformande av människan: bl. a. frenologien, men framför allt pendelns stora möjligheter som oöverträffade instrument att utforska den eteriska strålningen, "den åttonde sfären", återspeglas i boken.

6:50

VAD ALLA SÖKER

ANDLIG TERAPI

AV

DOKTOR REBECCA BEARD

Kr. 12:50

EFTER 20 år som läkare, lämnar Dr. Rebecca Beard sin praktik för att ägna sig åt "andlig terapi", sedan hon konstaterat att helbräddagörelse är en realitet, lika verksam nu som på Jesu tid. I denna utomlands mycket uppmärksammade bok — över 100.000 sålda i USA och England — visar Dr. Beard hur vetenskapen av idag kommer allt närmare de fakta som religionen alltid framhållit. Hennes uttalanden vittnar om en djup övertygelse att den andliga kraften är suverän och förmår ingripa även när det gäller att bota sjukdomar. Förbön, bön, meditation och en positiv livsinriktning åstadkommer förbluffande resultat.

En bok för alla kristna sanningssökare, inte minst för alla spiritualister, som vill lära känna grundvalarna till healing — andlig läkekonst.

"Detta är en av de mest betydelsefulla böcker som någonsin skrivits om andligt helande."

Biskopen av Croydon.

pendel och slagruta

har **VIKTOR VALLBERG** utgivit tre skrifter:

DEN ETERISKA STRÅLNINGEN

Livets Urgrund — Underverkens värld

Häri ger förf. grunderna till hur det går till samt vad pendelrörelsen betyder.

3:—

MYSTIK OCH REALISM

Vågrörelser och strålkraft fr'n den ultraröda sfären till den ultraviolettera.

Människorna uppdelas här i olika anlagsgrupper vars särmerken pendeln anger. Dessutom en del exempel på vilket utslag en mängd kända personer ger med kommentarer.

2:—

INTELLIGENSMÄTNINGAR OCH TIDSPEJLINGAR

Som titeln anger är det fråga om att testa med hjälp av pendeln. Även här ges en hel del exempel. Graderad karta medföljer. Endast ett fåtal ex kvar.

4:50

Pendlar av mässing pr st 3:50

Pendelkarta, 40 grad., pr st —:35

HOMEOPATISKA SJÄVLÄKAREN

av Klara Fransén

Klara Fransén var på sin tid en mycket känd och omtalad homeopat. I denna bok ger hon en god inblick i homeopatiens grundläggande livsåskådning. En avdelning är ägnad åt ett flertal homeopatiska läkemedel och deras verkningsområden, en annan sjukdomar, deras orsaker och behandling. Förord av prof. Carl Sundberg och leg. läk. Inez Laurell. Innehåller 224 sid.

Kr. 10:—

Bushido Japanernas system

Sedan denna bok utkom första gången har den gått ut i många upplagor. Den är en bok för alla som vill något i livet. Bushido är en japansk yoga omsatt i västerländsk miljö. I Amerika tog den sig på sin tid uttryck i Ny-tänkarrörelsen.

Bushido ger alla något väsentligt.

4:50

Vår tids drama

Sedan boken DJÄVULSDANSEN kom ut i bokhandeln har en hel del hänt; man börjar få upp ögonen för de destruktiva element vi är utsatta för. Ännu är det bara en del förgiftningar av mat, luft och vatten som kommit i blickfånget. De destruktiva krafterna har vaknat och ilat till kamp och försvar. Man försöker bortförklara och mildra, för att få behålla gifterna. — En sak som ingalunda räddar oss.

DJÄVULSDANSEN

av Günther Schwab

är en stark nutidsroman. För vår ungdom, som vill skapa sin ljusnande framtid, för den sökande och för den som ännu kan tro, kommer denna bok att betyda en glimt av ljus i vår tids andliga dimbildning — en klar vägvisare i den hektiska förvirringen och det krampartade självförhållandet. — Den är både en stoppsignal och ett löfte.

Boken är utgiven på ett flertal språk. I Tyskland är den såld i närmare 40.000 ex.

Kr. 26:50

Vill Ni köpa ett UNIVERSITET?

för 18:70 + porto.

Om så är fallet skall Ni redan i dag rekvidrera Viktor Vallbergs

Människokunskap

i två delar, nära 800 sidor, stort format, med många illustr.

Den, som tillägnat sig den kunskap som ges i detta verk äger en del av den rika kunskap som författaren äger. Här meddelas delvis ett vetande som inte torgföres av den "vanliga" vetenskapen, utan det rör sig om kunskaper, som går utanför det vanliga. Man kan kalla det för en "hemlig" kunskap, om man vill. Men den är inte mindre prövad för det.

Orsaken till att vi nu endast vänder oss till våra kunder är, att av första delen finns endast ett fåtal ex kvar. Verket kommer inte att tryckas om inom rimlig tid, tryckningskostnaderna äro redan nu så höga att varje del skulle kosta över 30:—.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING till första delen.

FÖRORD

INLEDNING

Kroppens form och huvudform. Viljans frihet.

MORFOLOGI

Carl Hutters system. Kretschmers system. Den fyrdelade temperamentsläran. Ledos' och Leclercq's system. De planetära typerna. C. G. Ljungs fyra (åtta) "psykologiska typer". Lawaters fysionomilära.

FRENOLOGI

Frenologiens historia. Grundläggande synpunkter på frenologien. Frenologiens grundformer. Frenologisk orientering. Galls frenologilära. Frenologisk organlära. Studiebilder.

TYPER OCH DIAGNOSER

Typer och dignaser. Korta diagnoser över några kända personer.

IRIDOLOGI OCH FRENOLOGI

DEN BESJÄLADE FORMEN

RADIOLOGI

PSYKOLOGI

ETNOLOGI

MORALEN OCH MÄNNISKAN

MÄNNISKAN OCH RELIGIONEN

MÄNNISKOKUNSKAP OCH UPPFOSTRAN

MÄNNISKOKUNSKAP OCH SJÄLAVÅRD

ANMÄRKNINGAR

SOLI DEO GLORIA

LITTERATUR

LITTERATURFÖRLAGET

Birger Jarlsgatan 63, 1/2 tr. STOCKHOLM VA

Postgiro: 52999 - Tel. 31 04 63

Namn

Adress

Postadress

SEKLET

Redaktör och ansvarig utgivare HARRY BLOM
REDAKTION OCH EXPEDITION
Birger Jarlsgatan 63, 1/2 tr. Stockholm Va
Postadress: Box 634, Stockholm 1
Telefon: 31 04 63. Bostadstel 34 80 69
SEKLET är avsedd att utkomma med 6 nr under år 1966.
PRENUMERATIONSPRIS kr. 7:50 1966.
Postgira: 529 99, Litteraturförlaget
Bankgiro: 56—5472
AB Godvils tryckeri, Sthlm 1965.

Herr C. O. Holmquist
Svartingstorp
Läckeby
K a l m a r

Känner Du igen Dej?

Trött?

Dåsig?

Olustig?

TID FÖR REGISAN MED POLLEN

Denna innehåller 25 mg 100 % rent pollen pr tablett. Pollenkornen äro behandlade dels för att uppnå bästa hållbarhet, dels för att värdefulla beståndsdelar såsom fria aminosyror och vitaminer lätt skall kunna upptagas av kroppen. Dessutom innehåller förpackningarna alla de vanliga ingredienserna som gjort REGISAN välkänt i vårt land.

Regisan med pollen är en naturvara.
Pröva detta medel.

Brk om 150 tabl. 6:95

ÖRTAGUBBENS POLLEN

Örtagubbens UTVALDA SVENSKA POLLEN ger

LIVSLUST och ENERGI
ÖKAR MOTSTÅNDSKRAFTEN

Dessa tabl., liksom REGISAN med POLLEN äro förstärkta med de för kroppen nödvändiga vitaminerna till normalt dagsbehov.

Tabletterna äro av modern, välsmakande typ. De kan därför bekvämt tuggas ned. 2—3 tabl. dagligen täcker dagsbehovet.

Brk om 150 tabl. 6:95

Vid köp av 5 brk. är priset 31:—
och 10 brk. 55:—

Dessutom portofritt.

Vitlökskapslar

Vitlök är den starkast helande vegetabil som finns. Intet ämne rengör och desinficerar så som vitlök tänderna och munhålan, halsens och bronkernas slemhinnor, motverkar jäsning i mage och tarm, fördrivar inälvsmaskar och andra parasiter, desinficerar urinen, botar utslag och exem, motverkar åderförkalkning och högt blodtryck och stimulerar alla körtlar till verksamhet. (ur Örtagubbens 25 underbara läkeörter).

Vitlökskapslar:

25 st	1:85
50 "	3:65
100 "	7:—
200 "	12:40

Har Ni slutat röka?

Inte än? Försök då med TOBALIN. Det är en pastill utprovad i 4 år vid Röckliniken i Stockholm under ledning av dr docent Börje Ejdrup, som är chef för kliniken. Det är en internationellt erkänd produkt. En engelsk undersökning har visat att en Tobalinpastill ger samma stimulerande effekt som en cigarett.

Pr brk 5:35

LINELLA

Alltsedan ÖRTAGUBBEN förde detta medel in i sin kundkrets har det fått ökat antal köpare.

LINELLA är en ren produkt från växtriket utan tillsats av kemiska medel. Innehåller linfrö, örter och grönsaker.

LINELLA ÄR ICKE VANEILDANDE

Ask om 75 tabl.	4:15
" " 150 "	7:25
" " 300 "	12:40

YERBA-TE MATE

Ett utmärkt hälsote, som svenskarna lärt sig uppskatta mer och mer. Det har gjort sig känt och omtyckt i många länder framför drycker av många andra växter för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra organismen kraft och energi, befördra matsmältningen, stilla hunger och törstkänsla och som intet annat medel driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet.

Pr pkt. 1/4 kg 3:50

CEFORTE

(Vitamin C kapslar)

Stegrar kroppens motståndskraft mot infektioner. Rekommenderas vid C-vitaminbrist under den mörka årstiden, värttrötthet, tandkötsblödningar och vid mottaglighet för förkylningar och infektioner.

Fl. om 40 st 4:—
Fl. om 100 st 8:50

EN STIMULERANDE
LÄSNING

SEKLET årg. 1954-1964

Nu har vi äntligen lyckats plocka ihop alla nr av SEKLET 1954—1964. De bjuder en utomordentligt intressant läsning i skilda ämnen, skrivna av personer med mycken kunskap och stor begåvning. Pris för alla årg. tillsammans 15:50

LITTERATURFÖRLAGET
STOCKHOLM

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill genom denna bok lära oss använda dem för vår hälsas bästa. Kr. 4:50

Homeopatiskt
husapotek
för endast kr 49:—

Många har frågat efter ett homeopatiskt husapotek. ÖRTAGUBBEN har nu sammanställt ett sådant och det kan tillfredsställa rätt höga anspråk på allsidighet. Det innehåller 22 av erfaren homeopat utvalda medel och avsikten är, att ett medel skall finnas tillhands vid varje hastigt påkommande sjukdomstillbud, tills läkare hinner anlitas. En liten skrift som beskriver medlens verkan och vilka medel som kunna komma ifråga vid olika sjukdomstillbud medföljer gratis.

Medlen äro utvalda ur Askersunds Tekniska Fabriks pålitliga tillverkningar. Då en del fl. innehåller 20 gr betyder detta ett erbjudande om mer än 15 % rabatt + portofritt.

Passa detta tillfälle att anskaffa ett fullständigt homeopatiskt

Husapotek — för endast kr. 49:—

58 år
i homeopatiens
tjänst

En svensk fabrik som uppnått denna aktningvärda ålder måste det vara något särskilt med. Så är det också. Det är Askersunds Tekniska Fabrik som grundades 1907, som alltsedan dess åtnjutit allt större förtroende för sina pålitliga tillverkningar och som alltjämt går framåt.

Denna fabrik har jag fått förtroendet att representera. En förteckning å homeopatiska medel och prislista erhålles på begäran. Ni kan beställa böcker och andra varor på samma gång som Ni skriver efter homeopatisk medicin.

ÖRTAGUBBEN

Birger Jarlsgatan 63, 1/2 tr. Stockholm Va
Postadress: Box 634, Stockholm 1
Postgiro: 583 44
Bankgiro: 56-5472
Telefon: 08 - 31 04 63

Varor som ej upptagits här anskaffa vi gärna i den mån det går. Order å 50 kronor sändes fraktfritt i en del fall. Glöm inte att frakten vid små best. kan bli förhållandevis dyr; vid sändning av varor i glas måste vi skicka som "bräckligt" varvid portot blir 50% högre. Denna skillnad uttages av kunden.

Genom att gynna oss har Ni hälsokostaffären å närmaste postanstalt.

Från ÖRTAGUBBEN	Namn
Box 634, Stockholm 1	
rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförsrott.	Adress
	Postadress